

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 28 listopada 2023 r.

Poz. 9678

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.1029.2023 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 listopada 2023 r.

Rada Gminy Dmosin

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890 i 2029)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr LVI/343/23 Rady Gminy Dmosin z dnia 17 października 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Nagawki, Kołacinek, Nowostawy Dolne, Wola Cyrusowa Kolonia i Kamień, w części obejmującej:

- § 4 ust. 1 pkt 5 uchwały;
- § 12 ust. 2, ust. 3 oraz ust. 4 uchwały;
- terenów o symbolach 2WS, 3L w zakresie ustaleń tekstowych, jak i załącznika graficznego nr 2.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 17 października 2023 r. Rada Gminy Dmosin podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 14 listopada 2023 r., znak: PNIK-I.4131.1029.2023.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie, zostały złożone wyjaśnienia przez Przewodniczącego Rady Gminy Dmosin, które zostały uwzględnione przez organ nadzoru tylko w części. W pozostałej części organ nadzoru uznał, że uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie jej uchwalenia i w przypadku naruszenia prawa, do podjęcia czynności stosownych do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia

nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieściskość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

W art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Natomiast w art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest mowa o określeniu w planie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Uszczegółowieniem ww. przepisu jest treść § 4 pkt 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404), określającego standardy przy zapisywaniu ustaleń planistycznych w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Sieć linii elektroenergetycznej niewątpliwie wchodzi w skład infrastruktury technicznej.

W wyniku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że wskazana na rysunku planu miejscowego lokalizacja linii elektroenergetycznej 400 kV (linia elektroenergetyczna 400 kV relacji Ołtarzew – Rogowiec, Płock – Rogowiec) została przesunięta o około 20 m. na wschód względem lokalizacji określonej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. i tym samym uległa przesunięciu strefa ochronna ww. linii, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Należy dodać, że pismem z dnia 28 kwietnia 2023 r. (znak: DE-DSW-DUW-WFW.071.387.2022.3) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. negatywnie zaopiniowały projekt przedmiotowego planu, ponieważ nie uwzględniono uwag w zakresie istniejącej infrastruktury energetycznej 400 kV, zawartych w piśmie Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. z dnia 2 sierpnia 2022 r. (znak: DE-DSW-DUW.WFW.071.387.2022.3).

Z kolei w myśl art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023, poz. 344 z późn. zm.) przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Umieszczenie sieci infrastruktury technicznej powoduje zaś to, że należy wyznaczyć także strefy ochronne, w granicach których wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. Obowiązek ten dotyczy zarówno sieci istniejących, jak i projektowanych.

Reasumując, gdy przez teren objęty planem przebiega napowietrzna sieć elektroenergetyczna, rysunek planu powinien jednoznacznie wskazywać jej położenie oraz wyznaczać strefy ochronne, przewidując odpowiednie ustalenia w treści uchwały. Celem ustanowienia w sposób prawidłowy strefy ochronnej jest ochrona ludzi i mienia przed skutkami działania linii elektroenergetycznej. Brak takiej regulacji skutkuje konsekwencjami dla potencjalnych inwestorów podczas prac inwestycyjnych, zagospodarowania działek oraz lokalizowania zabudowy. Nie jest bowiem wiadomo, czy zlokalizowanie inwestycji na danym terenie nie okaże się sprzeczne z przebiegiem istniejącej linii napowietrznej.

W związku z powyższym, w ocenie organu nadzoru, doszło do istotnego naruszenia prawa, wynikającego z istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Z tych też względów, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w części, stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Karol Młynarczyk

Do wiadomości:

Wójt Gminy Dmosin